

2016-09-26

Svar på interpellation angående kommunikation med andra myndigheter vid smittskyddsspårning, av Anna Tenje (M)

Anna Tenje har ställt två frågor till mig;

1. Vilka rutiner har Region Kronoberg i samband med smittskyddsspridning när det gäller kommunikation med andra berörda myndigheter och primärkommuner?
2. Anser du att dessa rutiner är tillräckliga eller behöver de eventuellt revideras, förändras och förbättras?

Då jag uppfattar att frågan har sin grund i ett aktuellt ärende rörande TBC, avser jag att fokusera lite extra på den sjukdomen i mitt svar.

Svar på frågorna;

1. Smittskyddslagen reglerar ett stort antal sjukdomar där 26 sjukdomar klassificeras som allmänfarliga. Sjukdomarna skiljer sig i allvarlighetsgrad och hur de smittas vilket gör att handläggningen också skiljer sig åt. När det gäller TBC finns flera styrdokument från Socialstyrelsen, bl.a. "Rekommendationer för preventiva insatser mot tuberkulos – hälsokontroll, smittspårning och vaccination" som styr verksamheten. I korta ordalag fungerar det så att smittspårningen börjar med de närmaste kontakterna, oftast familjen. I det aktuella fallet började man smittspårningen på ett HVB-hem. Om man inte hittar smittspridning hos de som är mest utsatta stoppar man där. Någon information går då inte vidare till skola eller arbetsgivare och då får inte någon veta att någon med tuberkulos vistats i lokalerna. Nu hittades smittspridning på boendet och man gick då vidare till en större grupp – skolklassen. Detta görs alltid i samarbete med skolhälsovården då vi måste samarbeta med någon som lyder under sjukvårdssekretess. Det är därför centralt att lätt kunna nå just skolhälsovården. Lärare och rektor har inte rätt att veta vilken som är sk. indexpatient (den smittade).
Region Kronoberg har väl inarbetade rutiner när det gäller smittskydd i allmänhet och naturligtvis också när det gäller tuberkulos. Handläggningen styrs av centrala dokument från Socialstyrelsen och Folkhälsomyndigheten. Tuberkulos ger alltid upphov till oro och krav på tidig information, men vi har inte rätt att gå ut med information före det att vi säkert vet att indexpersonen är smittsam. Eftersom det måste gå 8-12 veckor innan ett test kan göras på de som kan ha smittats, väcker alltför tidig information onödigt stor oro.
2. Jag anser att rutinerna är tillräckliga.

Charlotta Svanberg (S), ordförande i Hälso-och sjukvårdsnämnden